

hostivický měsíčník

ROČNÍK 19

ČASOPIS HOSTIVICKÝCH OBČANŮ

ÚNOR 1992

foto Jindřich Lukášek

TENTOKRÁT SI PŘEČTĚTE:

- VYPRÁVĚNÍ J. PERGLA O LITOVICKÉ KAPLIČCE
- VE ZPRÁVÁCH Z RADNICE KOMUNIKÉ Z JEDNÁNÍ MĚSTSKÉ RADY
- O ŽIVNOSTENSKÉM ÚŘADĚ
- NAHLÉDNEME DO DVOU KRÁMŮ A POROVNÁME SI CENY POTRAVIN
- ZAVZPOMÍNÁME S VÁCLAVEM ČÍŽKEM NA HASIČSKÉ BÁLY
- CO SE ZMĚNÍ VE ŠKOLE PÍŠE ŘEDITEL VÍT ŠOLLE

ZPRÁVY Z RADNICE

KOMUNIKÉ ZE ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉ RADY

Vážení spoluobčané, v zájmu lepší a především pravdivé informovanosti, jsme se rozhodli uveřejňovat některá rozhodnutí městské rady na stránkách HM. Musíme připustit, že informační vakuum se stává nepříjemným fenoménem, který vede k různým klepům a šíření polopравd. Zcela oprávněně zazněla kritika na nedostatek zpráv z projednávaných záležitostí městskou radou při minulém veřejném zasedání městského zastupitelstva. Chceme se tedy pokusit stručně, ale jasně informovat naši veřejnost. Jak se nám to podaří, posoudíte sami.

Dnes vám předkládáme souhrn projednávaných problémů z posledních dvou zasedání městské rady.

- Městská rada rozhodla vypsat veřejnou soutěž na investorskou spoluúčast při zástavbě pozemků bývalé cihelny /viz dále/, schválila návrh obecní vyhlášky, kterou se stanovuje název ulice Čížkova a další návrh obecní vyhlášky, kterou se zřizuje městská policie. Tyto návrhy vyhlášek budou předloženy ke schválení na nejbližším zasedání městského zastupitelstva.

- V důsledku rozhodnutí Okresní knihovny o delimitaci místních knihoven do obcí, vyslovila městská rada souhlas s tím, aby naše knihovna byla přiřčena k Městskému kulturnímu středisku.

- Městská rada odvolala z funkce předsedy společenenské komise pana ing. Josefa Arnolda a ustanovila její předsedkyní paní Marcelu Kačerovou. Ing. Arnold zůstává členem městské rady a stává se členem komise finanční. Současně vzala na vědomí rezignaci paní JUDr. Ireny Žeberové na funkci předsedkyně přestupkové komise.

- Městská rada rozhodla zpracovat zprávu pro FS s upozorněním na závažné nedostatky ve stávajícím zákonu o telekomunikacích s výzvou, urychleně přijmout právní normu odpovídající současným podmínkám. Bylo uloženo komisi veřejných prací trvale jednat s organizacemi spojů o neuspokojivém výhledu telefonizace města a současně navrhnout zřízení telefonních veřejných stanic v prostorách vrátnic některých místních podniků.

- Městská rada vzala na vědomí založení místní organizace rybářského svazu a doporučila projednat užívání rybníku "Ve skále" k účelům ry-

baření. Za odpracované hodiny členů při čištění rybníka, které je v zájmu zlepšení životního prostředí města, rozhodla rada poskytnout účelovou výpomoc ve výši 20 000,- Kčs.

- Městská rada projednala zápis z metodické dohlídky na matriční agendu; nebylo shledáno závad a se závěry vyslovila souhlas.

- Městská rada posoudila připomínky komise výstavby a architektury ke studii využití objektu "kovárna" panem Jiřím Koublem. Ze studie vyplývá záměr využívat objekt pro hotel a vinárnu s rozšířením na další přilehlý objekt a parcelu. Studie tedy nesplnila usnesení městské rady č. 29 a 30, kterým byl dán souhlas k dlouhodobému pronájmu objektu "kovárna" pro restaurační provoz. Z těchto důvodů se rada usnesla zrušit předchozí souhlas pro nesplnění stanovených podmínek.

- Městská rada rozhodla vypsat konkurs na obsazení dvou pracovních míst pro zřizovaný živnostenský úřad. Dále rada na návrh komise životního prostředí uložila komisi veřejných prací přešetřit situaci kolem skládky inertního odpadu na Břvech. Současně uložila městské policii zvýšit dohled nad dodržováním provozního řádu skládky.

J. K.

V HOSTIVICI JE ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD

Podle zákona o živnostenských úřadech je zřizován živnostenský úřad i v našem městě. Bude vyřizovat žádosti o vydání živnostenských listů, týkající se živností ohlašovacích volných.

Všichni, kteří provozují činnost, jež je živností, musí od 1. 1. 1992 postupovat v souladu s živnostenským zákonem. Co to všeobecně znamená? Předně jednoznačnou podmínku pro všechny zájemce, kteří s podnikáním začínají v letošním roce. Chci však též připomenout, že podobná podmínka, a sice uvést formální náležitosti do souladu s předpisy živnostenského zákona, platí též pro všechny podnikatele, kteří zahájili činnost v minulých letech. Jsou to tedy všechny fyzické osoby, které podnikají na základě zák. č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů. Stejná povinnost se vztahuje i na právnické osoby, které vznikly podle § 18a/ hospodářského zákoníku.

Důslednější prostudování živnostenského zákona se nepochybně vyplatí všem podnikatelům. Mimo jiné i proto, že někteří snadno zjistí, že zákon stanovuje pro získání živnostenského oprávnění a provozování živností určité podmínky, které dosavadní povolení soukromého podnikání automaticky nenaplnuje. Není třeba však

spěchat tam, kde může činnost probíhat podle zák. č. 105/1990 Sb., jehož platnost končí dnem 31. 12. 1992. To proto, že tento úřad se teprve tvoří a zajišťuje se personální a materiální vybavení pro jeho správné fungování.

Dalším důvodem současné nevyjasněnosti kompetencí okresních úřadů a pověřených obecních úřadů je velmi špatná kvalita tohoto zásadního zákona, jehož novela se již připravuje. Proto další podrobnosti uvedu v dalším čísle HM, kde již budu moci seznámit občany s personálním obsazením tohoto úřadu, případně s dalšími skutečnostmi v této oblasti.

J. K.

JAK JE TO S PLYNOSTAVEM

Městský úřad i redakce Hostivického měsíčníku obdržely dopis pana ing. Miroslava Marka z Jabloňové ulice v Hostivici, psaný dne 20. 1. 1992, ve kterém pisatel upozorňuje na problémy spojené s činností skladiště Plynostavu Pardubice. Skladiště se nachází na pozemku na konci zástavby při levé straně silnice z Hostivice do Sobína, v místech, kde kdysi bývala drůbežárna, pak sklad automobilů a kdysi dávno předtím fotbalové hřiště.

Pan ing. Marek upozorňuje na značné obtěžování obyvatel přilehlých domů, na devastaci celého okolí tohoto skladiště, zejména na znečištění ovzduší, které způsobují výfukové plyny při chodu několika těžkých naftových motorů a obává se kontaminace spodních vod ropnými produkty /nafta, olej/.

Členové komise životního prostředí MÚ Hostivice pan Kukačka a pan Matula spolu se strážníkem MP panem Donátem provedli dne 28. 1. 1992 obhlídku a kontrolu zmíněného objektu včetně uzavřených i uzamčených skladišť. Bylo shledáno:

- Mimo objekt Plynostavu Pardubice komise nezjistila žádné ekologické závady, které by vyplývaly z činnosti podniku. Uvnitř objektu byl shledán značný nepořádek v ukládání materiálu a surovin.
- Startování motorů v prostoru objektu je bohužel nezbytné k zajištění činnosti tohoto podniku a v zimních měsících je obtížnější.
- Zjevná kontaminace zeminy naftovými deriváty byla zjištěna pouze na ploše cca 2m² v prostoru pod výsuvnou montážní rampou a pod vyřazeným buldozerem. Čerpání pohonných hmot se provádí mimo tento objekt u čerpacích stanic.

K výměně olejů slouží servisní vůz. Ani u tohoto zařízení členové komise nezjistili únik olejů do volného prostoru. Rovněž u sudů se speciálními chemikáliemi, které jsou uloženy volně i ve skladech tohoto objektu nebyl zjištěn únik těchto látek.

- Na dotaz, co způsobuje občasný nepříjemný zápach v celém okolí objektu, vedoucí skladiště uvedl, že ke vzniku zápachu dochází při přečerpávání tzv. signální kapaliny ze sudů k přímému použití. Tato látka slouží jako varování či signál v případech úniku plynu.

Komise životního prostředí bude stav v objektu skladiště Plynostavu Pardubice i nadále sledovat, včetně vyjasnění majetkoprávního stavu. Jakékoliv další informace o této záležitosti přineseme i v našem listě.

A. K.

POHLEDY DO KRÁMŮ - POHLED PRVNÍ

Na vršku u kostela otevřela 18. prosince 1991 v pronajatých prostorách malé hokynářství paní Alice Perlíkové. Otevřeno je v pondělí - pátek 11.00 - 18.00, v sobotu 8.00 - 14.00.

Co můžete našim občanům nabídnout?

Nechci nabízet exkluzivní a dovozové zboží, mým cílem je poskytnout zákazníkům běžné základní potraviny v cenách, které jsou dostupné. Každý druhý den dovážím sortiment mléčných výrobků, v nejbližší době zakoupím další chladicí zařízení a začnu prodávat i uzeniny, chci zavést i prodej základního drogistického zboží a tabákových výrobků. Pečivo, které dovážím ze soukromé pekárny ze Zličína, moji zákazníci chválí. Veškeré zásobování si zajišťuji sama, protože nakupovat u jednoho dodavatele je velmi nevýhodné, žádný z nich nemá celý sortiment a navíc některé zboží je za velmi vysoké ceny. A tak jezdím přímo k výrobcům např. pro testoviny, do cukrovaru, Orionu, Meteoru, Fruty, drůbežáren apod.

A největší problémy?

Téměř všichni dodavatelé požadují platit veškeré zboží v hotovosti. Banky poskytují

úvěr na zboží pouze na faktury, a to nemluvíme o tak vysokém úroku, že je pro drobného živnostníka téměř nepřekonatelnou bariérou. Od ledna 1992 pak nový zákon o daních z příjmu, který mi zvyšuje daň o 132 % a pětinašobek pojistného není podporou pro živnostníka, protože na další investice, rozšiřování a zlepšování prodeje žádný zisk nezbude.

Ale abych jen nenaříkala, otevřela jsem obchod s velkým nadšením, chci, aby zákazníci ke mně chodili rádi, s velkou důvěrou, že u mne nakoupí čerstvé zboží, v příjemném prostředí a za solidní ceny.

Plány?

Neustále rozšiřovat sortiment, chci zavést nákup do tašky /ráno mi zákazník hodí do schránky na lístku napsané požadavky, večer bude mít zboží připravené/, sobotní prodej mám úmyslně do 14.00 hod., protože ostatní prodejny již mají zavřeno. Zapomněli jste na neděli něco koupit? Máte možnost. Věřím, že se mi podaří postupně nabídnout tak široký sortiment, aby zákazník v pohodě nakoupil na jednom místě a nemusel obíhat všechny prodejny.

— POHLED DRUHÝ

SAMOBSLUHA K NEPOZNÁNÍ

Litovická samoobsluha změnila majitele na 3. aukci konané dne 19. října 1991 v Dělnickém domě. Vlastníkem a provozovatelem se stala firma ROXY, spol. s r. o.. Snad každý, kdo do této prodejny chodil a chodí nakupovat, si povšiml přeměny ze zanedbané a katastrofálně špinavé prodejny ve vzorně čistou a upravenou. Nic není možné změnit naráz, o tom se ostatně přesvědčujeme v každodenním životě všichni a všude. O tom, jak se novým majitelům objektu litovické samoobsluhy daří v jejich novém působišti, jsem si povídala přímo s nimi.

Co všechno jste museli před zahájením prodeje udělat a co Vám působilo největší potíže?

Hned po převzetí objektu jsme se pustili do velkého úklidu. V tak hrozném stavu jsme dosud žádnou prodejnu neviděli. Zdálo se neuvěřitelné, že se zde mohly prodávat potraviny. Museli jsme vymalovat prodejnu i skladovací prostory, všechny regály odstavit, doslova vydrhnout každý kout. Odstranili jsme kamna na uhlí, kterými se prodejna dosud vytápěla a instalovali jsme namísto nich kamna akumuláč-

ní. Ihned jsme koupili nové mrazicí boxy, neboť stávající byly naprosto nevyhovující a nefunkční. Rovněž jsme vyměnili starou pokladnu za novou a provedli ještě některé další nutné úpravy. Mnoho času jsme na to neměli, připomeňme si, že povolená lhůta od převzetí objektu do zahájení prodeje byla 14 dní. Otvírali jsme 4. listopadu 1991.

Mimo tyto nutné práce na úpravě prodejny bylo třeba zároveň navázat kontakty s dodavateli a vytvořit kolektiv, který bude v prodejně pracovat. Tak jako jinde, i my jsme z počátku s dodávkami zboží nebyli zcela spokojeni. Chyběly tučky, mrazírny nedodávaly zboží apod. Co se týče personálu prodejny, pracuje zde celkem šest žen, tři tu zůstaly a tři jsme okamžitě přibráli. Jsme s nimi spokojeni, domluvili jsme se o tom, co od nich budeme vyžadovat a jsme si vědomi, že lecos se dá ještě zlepšit.

Z čeho máte radost a co Vám naopak dělá největší starosti?

Za tak krátkou dobu můžete mít radost jen a jen z práce, když se zkrátka věci daří. Starost nám působí to nešťastné vytápění. Nepočítali jsme s tím, že se zde bude topit lokálně, pomocí kamen, takovouto provozovnu je nutno vytápět centrálně. Uvažujeme o tom, ale až s plánovaným rozšířením provozovny.

Co dodavatelé?

Dodavatelé základních potravin nám problémy nezpůsobují, základní sortiment je zajištěn. Potíže jsou dosud s dodavateli lahůdek, uzenin a mléčných výrobků. V plné míře se nám ještě nepodařilo zajistit dodávky ovoce a zeleniny. Podařilo se nám navázat kontakt s krušovickým pivovarem, a tak je u nás již k dostání krušovická desítka, světlé i černé pivo za 4,50 Kčs. Mluvíme-li o dodávkách zboží, máme tu i jednu neblahou zkušenost. Hostivická mlékárna nám dodává mléko, jogurty a šlehačku již kolem 4. hodiny ránní. Bylo zvykem, a nejen tady, že mlékaři zboží postavili v přenoskách před krám a my si je posléze uklidíme. Jenomže nějací pobertové usoudili, že když si přivstanou, pořídí si svačinu zdarma! Už jsme upozornili obě policie - a tak nenechavci pozor! Jak se to říká v tom starém českém přísloví? Že tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne. My na to pověstné utržení ucha nebudeme spolehat a co nejrychleji se postaráme o to,

aby i toto zboží bylo pod zámekem.

Jaké jsou Vaše plány do budoucna?

Co zákazníci? Zvýšil se již jejich počet?

Vždyť jste vlastně převzali prodejnu s nejhorsí pověstí a s velice prořídilým okruhem zákazníků. A jak známo, dobrá pověst se ztratí rychle a velice těžko a pomalu se získává zpět. Což platí i v obchodě a zákazník je pak dlouho nedůvěřivý.

Ano, to se zde potvrdilo. Z počátku sem lidé chodili spíše ze zvědavosti, ale koncem roku se již počet kupujících zvýšil. Zákazníci nás chválí zejména za čistotu a pořádek v prodejně. Proměnu a rozšiřování sortimentu berou jedni s povděkem, druzí s nedůvěrou. Na nás bude záležet, jak se nám bude dařit zákazníky uspokojovat a přesvědčit je, že právě u nás nakoupí nejlépe. Zatím ještě občas zápolíme např. s odhadem množství pečiva. Jeden den je ho málo, objednáme tedy na druhý den víc - a spousta nám ho zůstane. Tvrdé pečivo pak nabízíme pro domácí zvířata. Až se okruh zákazníků tzv. ustálí, odstraní se i tyto výkyvy.

V prostorách prodejny a skladu domácích potřeb chceme zřídit restauraci a vývařovnu pro důchodce. Sortiment této prodejny už teď postupně přestěhováváme do vyhrazených regálů v samoobsluze, k pultovému prodeji. Mimo nabídky základních potřeb pro domácnost, od hřebíků a žárovek počínaje, chceme zavést i tzv. katalogový prodej. Zákazník si podle vzorku nebo katalogu vybere např. televizor, pračku, ledničku či další zboží a my mu je do týdne dodáme. Sortiment prodejny chceme ještě rozšířit o hračky a některé textilní zboží. Uvažujeme i o znovuotevření prodejny tabáku, ve které bychom prodávali i základní papírnické zboží. Prostory v zadní části tohoto objektu chceme využít jako mezisklady. Máme ještě mnohé plány, ale o tom snad raději až příště.

Děkuji za rozhovor. Přejeme, ať se Vám práce daří a ať je zde co nejvíce spokojených zákazníků.

A. K.

SLEDUJTE S NÁMI

Ceny pořízené dne 23. 1. 1992	Samoobsluha Husovo nám.	Samoobsluha Na pískách	Samoobsluha Roxy Litovická	Smíšené zboží N+V Jeneček	Smíšené zboží St. Litovice	Smíšené zboží za kostelem	Kiosek u Pragovky	Máj	Bílá labuť	Kotva
máslo I.	20,50	20,-	20.20	20.20	20,-	19.50	20.40	20,-	21,-	19,-
1 vejce *	2,-	1,80	2,20	2.20	1.90	1.70	1.80	2.10	2.30	2.10
pivo 10 ^o	4.20	4.30	4.40	4.10	4.20	-	4,-	4,-	-	4.50
tvaroh zelený	7.20	7.20	7,-	7,-	-	8.80	-	8.70	7.50	6.30
káva 75 g	14.80	14,-	14.95	15,-	14.50	13.50	15.30	14.50	14.50	14,-
chléb Šumava 1,5kg	9.20	9,-	9,-	9,-	8.80	-	-	8.60	9,-	9,-
rýže I. 1 kg	20,-	19,-	18.60	18,-	17.90	18,-	17.50	19.90	18.50	16.80
cukr - moučka 1 kg	18,60	17,20	18,20	17,-	16.60	16.80	17.50	16.20	17,-	16.50
šunka 100 g	14,-	12.50	12,10	12.50	11.80	-	-	-	14,-	12.90
špagety 500 g	10.40	11,-	14.90	11.50	10.70	10.40	11.70	10,-	12.50	11,-
šlehačka										
200 ml kelímek	8.70	8.60	8.60	-	8.50	8.70	-	-	8.80	8.60

* Jak jsme byli upozorněni některými prodejci, "není vejce jako vejce". Záleží na velikosti a některé je i dvoužloutkové. Není tedy vždy nejvýhodnější, co je nejlacinější. A tak se, vážení zákazníci, raději zeptejte a přesvědčte se, co kupujete. Což se domníváme, že už stejně děláte.

NĚCO SE MUSÍ ZMĚNIT

Dřívější škola tu byla pro stát. A ten měl jenom jednu pravdu. Vyprodukoval proto nutně jednotnou školu, pevně centrálně řízenou institucí.

Není divu, že v prostředí, kde působila, byla čímsi cizorodým. A proč by se o ni někdo měl zajímat. Vždyť její úkoly a poslání jsou zhůry dané. Jde tedy pouze o to, aby naše dítě co nejlépe vyšlo s jejími požadavky.

Rodiče se stali příjemci školních instrukcí týkajících se např. docházky, chování, opatření potřebných pomůcek atd. Mohli se skládat na finanční příspěvky či poskytnout neplacenou práci.

Učitelé, kteří byli nuceni vykonávat svou práci v rámci těsně vymezeném přeplněnými osnovami, případně ideologickými požadavky, si nutně jako obrannou reakci vypěstovali nechuť k "rodičovskému vměšování". Konečně tzv. "nova" koncepce zaváděná od roku 1976 přímo vylučovala rodiče a veřejnost ze spoluúčasti na věcech školy pod záminkou jejich neobornosti.

Na druhé straně jsou mnozí rodiče ochotni nechat výchovu na škole do té doby, dokud se neobjeví nějaké problémy.

Myslím, že tento vzájemný vztah mezi školou a rodiči je to, co se musí začít měnit. Rodiče a škola by se měli stát partnery. Ne přesvědčoval bych vás o tom, kdybych si nemyslel, že takovýto vztah má dnes naději na úspěch. Začíná se totiž odstraňovat příčina deformovaných vztahů mezi rodiči a školou. Že tu totiž škola byla pro stát, a že byla všude povinně stejná. Dnes se škola může začít v lecčems lišit.

Například - v řešení otázky diferencované výuky. Tedy ve způsobu rozdělení žáků podle zájmu, nadání, případně může zůstat u dnešní praxe - v učebnicích, které bude škola /třída, skupina/ užívat ve vyučování

- v materiálním vybavení
- v nabídce nepovinných a volitelných předmětů
- v kvalitě učitelského sboru.

A na kom to má záležet? Na řediteli? Na učitelském sboru? Jistě, ponese za to odpovědnost. Ale neměli byste u toho být i vy, rodiče nejen současní, ale i minulí či budoucí? A to prostřednictvím svého spolku, organizace či sdružení, které by ovšem bylo zcela nezávislé, samostatné a iniciativní, dobrovolné? Jen takovou organizací rodičů může škola přijmout za partnera. Takového partnera bych si přál.

Dovolte mi ještě pro inspiraci vybrat z bulletinu "Podpora zdraví" některé náměty pro organizaci rodičů tak, jak se uplatňují v zahraničí a přidat k tomu další své:

- zřízení knihovny pro rodiče
- kursy pro rodiče : rodičovství, rodiče a dospívající, předškolní dítě atd.
- besedy na podobná témata
- zřízení "nadace", vyhledávání sponzorů, tedy pomoc při zlepšování materiálních podmínek školy, a to s právem rozhodnout o využití získaných fin. prostředků
- zprostředkovat škole a jejímu programu zpětnou vazbu o jejích výsledcích
- ovlivňovat veřejné mínění ve prospěch řešení problémů školy
- možnost nezávislého posuzování účelnosti využití fin. prostředků
- přinášení zkušeností a podnětů z jiných škol, z jiných zemí.

Něco se musí začít měnit. Proč ne letos. V roce čtyřstého výročí narození významného učitele, filosofa, spisovatele a kněze J. A. Komenského. V roce, který byl vládou vyhlášen Rokem výchovy a vzdělání.

ředitel školy
Vít Šolle

"NÁPRAVA VĚCÍ SE MÁ ZAČÍNAT OD NÁPRAVY ŠKOL."

(J. A. Komenský)

P o d n i k a t e l é , o b ě a n é ,

podle zákona o dani z příjmu obyvatelstva § 10, odst. 5 lze odečíst ze základu pro výpočet daně hodnotu daru, který věnujete na vzdělání. Chceme, aby tento rok

ROK VÝCHOVY A VZDĚLÁNÍ

byl rokem zásadního zvratu materiálních podmínek pro činnost základní školy.

- Plánujeme vybudování kabinetů
- chceme na školní zahradě vybudovat hřiště a pozemek pro pěstitelské práce
- potřebujeme vybavit školní dílnu
- možná budeme zřizovat počítačovou učebnu.

POMOZTE NÁM, VAŠI POMOC RÁDI ZVEŘEJNÍME, VYDÁME POTVRZENÍ PRO FINANČNÍ ÚŘAD, BUDEME INFORMOVAT O VYUŽITÍ ZÍSKANÝCH PROSTŘEDKŮ.

Číslo účtu: 180 0459-148

u hostivické pobočky ČSS

(Se svolením MÚ Hostivice).

Složenky jsou na poště a ve škole.

VZPOMÍNÁNÍ NA HASIČSKÉ BÁLY

Vzpomínám, že když jsem byl velmi malý, že v přibližně této době /leden - únor/ mluvili již naši, že půjdou na hasičský bál. Mne z toho zbyla jen vzpomínka na "krémroli", kterou jsem ráno od našich dostal /ty prodávala na sále "bába Dvořka"/. Bylo to ještě před začátkem první světové války, byly mně 4 roky. Pak už byly bály až po vzniku naší republiky konány každý rok v hostinci p. Jaromíra Prchala v Litovicích asi až do konce 20. let, pak byly přeneseny do Dělnického domu. To už jsem byl starší člen hasičského sboru. Pamatuji se, že tak již asi půl roku před zamýšleným konáním plesu, se výbor i členstvo začalo zabývat jeho pečlivou přípravou. Na řadu přišla debata o výběru kapely, která je dobrá a která táhne. Tradičně, jak vzpomínám, zpočátku bral výbor hasičského sboru smyčcovou kapelu p. Stránského z Dušníků. Později byl větší výběr kapelníků p. Linka, Froňka, Krejzla, Šmída a Ketnera z Hostouně. Na sál do Dělnického domu se brala dechovka pana Hokůva - to bylo dohadování! Když bylo vybráno, přišly na řadu pozvánky - ty byly důležité - pěkně barevné s hasičskými symboly, stanoveno vstupné, pořadatelé, žádosti o povolení a zajištění sálu. Povinností činných členů sboru bylo postarat se o řádné zvaní. Ustavilo se asi 5 dvojic a 14 dní před konáním plesu se vyšlo. Už se všeobecně vědělo, kdy a jaký bál bude a všude čekali na pozvání /budou chodit asi hasiči/. Ten kdo nemohl na bál, poslal vstupné a na listinu se podepsal a kolik dává. Zvaní byli všichni majitelé domů, nájemníci i deputátníci. Vynechat někoho - tak si to ten dotyčný považoval skoro za urážku - a i když se to někdy stalo, že nebyl pozván, stále si to pamatoval. Řádně jsme se omluvili a slíbili, že jeho paní příště pořádně provedeme. Ovšem, to jsme nesměli zapomenout!

No a průběh bálu byl vždy dobrý, žádní velcí opilci /tak trochu více zakouřeno/, ale vše v sousedském duchu a porozumění, ať to byl pán nebo kmán! Z finančního výtěžku /čistých 400 - 600,- Kč/ se radovali všichni členové a sloužil na vybavení výstroje a strádalo se na motorovou stříkačku. Obec neměla tolik peněz a finance se získávaly i u tzv. přispívajících členů, kde hlavně majetnější občané dávali větší příspěvky /výše byla

dobrovolná/. Za to se jim všem, když skončili svou pozemskou pouť, chodilo v hasičském stejnokroji na pohřeb.

Až do vypuknutí druhé světové války se žilo v obou našich obcích, tehdy samostatných, bez velkých rozbrojů, bez velké nenávisti, kromě jednoho občana v Litovicích, kterému nebylo nic svatého /ale který už je taky na Pravdě Boží/.

Nebyly jen hasičské bály, byly také Všedělnické, Sokolské, Baráčnické a také oni osobně zvali své členy a příznivce.

Václav Čížek

MEZIBILANCE L. P. 1991

Od jarní besedy s poslankyní FS Danou Němcovou až po štědrovečerní koledování v zasněžené Hostivici bylo toho dost, na čem se vloni naše katolická farnost sv. Jakuba podílela. Tím nejzajímavějším je v tomto školním roce započatá výuka nepovinného předmětu Náboženství a etika na místní ZŠ. Nové a v rámci republiky poměrně ojedinělé je zde to, že se výuka náboženství neváže úzce na stanovisko některé z církví a že dokonce u dětí ani nepředpokládá určité náboženské postoje. Rádi bychom dětem předali základní informace o víře a jejím kulturním pozadí; a doufáme, že budou jednou schopny myšlenkovou a mravní cenu víry samostatně zhodnotit. S podobnými pedagogickými pokusy se i na Západě teprve začíná a hledání správné cesty není jednoduché. Jsme proto vděční za důvěru, kterou nám přitom vedení školy dává.

Bylo by ovšem nikoli křesťanské utkvět na povrchu a vypočítávat jednotlivé události a počiny. Důležité je, nakolik se nám daří lépe být sami sebou, být církví, nikoli jen místem uspokojování takzvaných náboženských potřeb, jak nás takzvaně vědecká ideologie chtěla definovat. Být církví pak znamená podle Ježíšova vzoru žít v lásce a sloužit druhým. Je to ideál velký a každá bilance proto vykazuje mnoho deficitů. Ale je to ideál i lidský a proto nám jeho naplňování i v roce 1991 přineslo mnoho radosti a dobra. Dobra ne pouze toho, které lze vyčíslit penězi či odpracovanými hodinami, ale toho, které zůstává v člověku a činí ho lepším.

Přejme tedy sobě i vám podobný výsledek mezibilance 1992.

O LITOVICKÉ KAPLIČCE

Do litovické kapličky byla po dokončené restauraci znovu umístěna socha svatého Jana Nepomuckého.

Tak by mohla znít novinářská noticka o jednom potěšitelném aktu. Co tomu předcházelo? Pěčí farní obce byla opravena sama kaplička. Místní umělec se ujmul restaurace sochy. Takhle napsáno to vyhlíží velice jednoduše. Je to ve skutečnosti historický průlom do lhostejnosti k okolí, k památkám, k duchovním hodnotám. Až bude důkladně prověřen stav zavěšení zvonu, bude památka probuzena k životu. Dobrovolník ke zvonění se již přihlásil!

Zvonek na kapličce má za sebou pohnutou historii. Dvakrát o vlas ušel pochybné cti být proměněn v součást vražedných zbraní. Naposled byl sejmut z kapličky 26. března 1942. Podle protokolu tehdy pořízeného nese nápis "Nákladem celé obce 1816 Francischek Bumba". To byl tehdy rychtář, hospodařil na statku čísla popisného 14 /634/. To je naproti kapličce, tam, co se dodnes vjíždí do dvora krásnou barokní branou. Dále je na zvonu reliéf s postavou svatého Václava se štítem u nohy, a s praporem na vztyčeném kopí v ruce. Zvonek váží 18,5 kg. Přežil i druhou světovou válku a byl po roce 1945 znovu zavěšen do zvoničky.

Co říci o soše? Netroufám si ji posuzovat. O její výtvarné hodnotě i o jejím stáří bude jistě nejpopovolanějším svědkem její restaurátor, pan Jiří Kačer, akademický sochař. Požádáme ho o zhodnocení nejen této sochy. Spokojme se s tím, že socha bývala zdobena po celý rok sezónním kvítím, v zimě chvojím a slaměnkami. Litovičtí měli ke svému svatému Janu dobrý vztah. Vzdor všem sporům o jeho kult byl jim prostředníkem, kterému vyjadřovali svoji zbožnost.

Kaplička nese letopočet 1620. Není a nemůže být datem jejího postavení. Spíše se vztahuje k domněnce, že tu byla sloužena pro císařské vojsko polní mše. Část císařské armády tu prokazatelně táhla od Rakovníka k Bílé Hoře. Tady, v bezprostřední blízkosti sídla jednoho z vůdců stavovského měšťanstva pražského, tedy nepřítele. Zdá se, že nehájená tvrz poskytla nocleh unavenému vojsku před bitvou. Zvyšuje to pravděpodobnost polní mše i vysvětluje přežití tvrze bez vážnějšího poškození ve vsi, takřka úplně zničené. Kdy tedy kaplička skutečně vznikla? Možná, že se najdou doklady v pečlivě vedených knihách tachlovického panství. Jisté je, že jejím, byť nedosaženým vzorem

byly "loretánské" kapličky do Hájků. Nepatří do jejich řady, nemá jejich slohovou čistotu a eleganci. Přesto, že dvě z dvaceti kapliček postavil vlastním nákladem hrabě Breda /tedy vznikly někdy na přelomu 17. a 18. století /, je takřka jisté, že tento chladně kalkulující ekonom neutratil další peníze tam, kde toto gesto bylo bez ocenění. Naproti tomu, kdyby kaplička byla postavena po roce 1730, tedy za velkovévodkyně Toskánské, nebyla by její výtvarná tvář pouhým odvarem barokního slohu, tak jak jej zvládl vesnický zedník. Vezmeme-li v úvahu, že Jan z Nepomuku byl svatořečen v druhé polovině naší vymezeného období, je to další podpora tvrzení, že rok postavení kapličky v rozmezí let 1825 - 30 je pravděpodobný.

Až se poprvé ozve zvuk litovického zvonu z kapličky, mmoží starší a staří občané si vzpomenu na dobu, kdy v zšeřelých podvečerech tento zvon, brzy následován zvonkem břevským, vybízel k zamyšlení nad uplynulým dnem. Kolika asi občanům za stosedmdesát let zazvonil naposled. Pro novou generaci by měl dát základ k nové tradici, spojující je jedinečností zážitku s krajinou, která je jejich domovem. Bývalo takových zvuků, které neodmyslitelně k okolí patřily, více. Půdletní noci s táhlým, tesklivým voláním oračků o vodu, exotický hlas klaksonu "Smíchovky" na přejezdu u Zličína, tichý a přece ohlušující skřehot tisíců žab kolem rybníků až k tomu burácení motorů letadel při vzletu z blízkého letiště. Mnohé z nich jsou nenávratně pryč.

Ještě výrazněji se uplatňují jistě zrakové vjemy. Kolikrát nám musí otevřít oči cizí lidé nad krásami, které považujeme za samozřejmé. Představte si Hostivici bez rybníků, bez lesa, bez zámečku, náměstí, fary a kostela, bez tvrze. Uvědomujeme si, že je to v širokém okolí jedinečné, neopakovatelné, nenahraditelné?

Péče o památky není proto žádným staromilstvím. Je nutné dát jim současnou funkci, respektovat je při výstavbě. Je v tom závazek stavět tak, aby naši potomci měli památky po nás. /Porovnejte z tohoto hlediska zámeček a samoobsluhu/.

Péče o památky by byla samoučelná i tehdy, kdyby nebyla doprovázena péčí o stromy, keře, vodní plochy, potoky a vše, co do krajiny patří a pomáhá vytvářet obraz domova. Stokrát se můžeme posmívat řečem o "Geniu loci", duchu či duši místa, je v nás, zákonitě, neodstranitelně, ať již tento obraz domova, který bude základem pocitu sounáležitosti s městem, okresem, zemí.

J. P.

KULTURO, ROZCHOD!

Až donedávna bylo za kulturu v Hostivici odpovědné kulturní středisko, jehož pracovníce plnily širokou škálu úloh především administrativního a organizačního rázu. V souvislosti s prosincovým vývojem, kdy obě úřednice ze střediska odešly, čímž byla ochromena činnost řady navazujících aktivit, se však jasně ukázala nevýhoda takového uspořádání: centralismus, kde vše stojí a padá s jedním či dvěma lidmi, kteří navíc zákonitě nemohou být dostatečně angažováni ve všech oblastech naráz.

Zdá se, že levnější, pružnější a účinnější by bylo orientovat se na jednotlivé kulturní instituce a občanské iniciativy ve městě, které by mohly peněžní příspěvky dostávat buď přímo z rozpočtu obce anebo podle rozhodnutí společenské komise z fondů určeného pro krytí jednorázových potřeb. Klíčovou roli by přitom měla hrát škola, jak odpovídá národní tradici i současným možnostem. Jejích prostor, vybavení a personálu by mělo být využito k prospěchu celé obce.

Kromě školy existuje řada jiných organizací, například mládežnických nebo sportovních, je zde knihovna, městský časopis, kino, působí dvě církve, kruh přátel hudby, schází se řada více či méně neformálních kroužků. Samostatně anebo ve spolupráci s jinými mohou všechny tyto skupiny udělat dost, bude-li jim dána možnost a v případě potřeby i finanční podpora.

Pokud se týče aktivit, které lze konat na výdělečné bázi, přenechme je našim podnikatelům. Finančně zainteresovaní jedinci je doufejme budou provozovat lépe než přetížená úřednice. To, co potom zbude z práce bývalého kulturního střediska, by zvládla městská účetní a správce budov zámečku. Kdyby tam ovšem nějaký správce byl.

Hostivická kulturo, rozchod! Rozchod těm, kdo tě budou vytvářet.

Jan Spousta

POZVÁNÍ DO KNIHOVNY

Po dlouhé odmlce hostivická knihovna dne 13. 1. 1992 opět otevřela dveře svým čtenářům. Z dřívějších místností v zámku se přestěhovala do I. patra budovy pošty na Husově náměstí.

Prostory pro dětské i dospělé oddělení jsou větší než původní a značně světlejší.

I když knihovna delší dobu "dřímala", byla to dřímota jen zdánlivá. Během této doby i při pracích spojených se stěhováním se fond knihovny rozšířil o 727 svazků pro děti i dospělé.

Milí čtenáři, vy stálí, ale i vy budoucí - určitě najdete v našem fondu tituly, které patří v současné době k nejčtenějším: Doktor Živago, Souostroví Gulag, Jih proti severu, Mrtvá a živá, Jalna, Budování státu, ale i Rambo I-II, James Bond. Kromě toho se rozšířila řada naučné literatury o knihy pojednávající o psychotronice, alternativní medicíně, ekonomice pro začínající podnikatele atd..

Dětský čtenář vděčně sáhne po osvědčených autorech: Foglarovi, Greyovi, Disneyovi /včetně kuchařky kačera Donalda/, Hájovi. Kuchařka panenky Barbie určitě najde řadu ctitelek mezi děvčaty. Pro informaci všech chtivých čtenářů uvádíme vypůjční dobu:

pro dospělé: pondělí a čtvrtek 8.00 - 18.00
pro děti: pondělí a čtvrtek 8.00 - 17.00

Celoroční zápisné pro pracující činí 20,- Kčs, děti, důchodci, studenti, vojsko platí 10,- Kčs.

Kolektiv pracovníků vás srdečně zve do nového prostředí a těší se na vaši návštěvu.

DĚTI HLEDALY TRPASLÍKY

Sněhurka poděkovala všem dětem, které jí pomohly při HLEDÁNÍ TRPASLÍKŮ. Ale to až v cíli naší hry. A jaká byla?

V sobotu 25. 1. 1992 se sešly děti u klubovny PO a po přemístění do Bažantnice vyhledávaly v lese trpaslíky a pomáhaly jim nebo plnily jejich úkoly. Tak třeba Kejchalovi vybíraly léčivé bylinky, u Šmudly - malíře poslepu domalovaly jeho portrét. Veselí nastalo po sundání šátku z očí, to když jedno očičko měl Šmudla v uchu, druhé na čepičce a nos se ocitl pod pusou /není to jednoduché, vyzkoušejte si to také!/. Ale trpaslíků bylo sedm, a proto děti běžely dál. Stydlín zabloudil a tak děti vyvedly trpaslíčka z hlubokého lesa /opět poslepu/, Prófovi se popletly znalosti u jmen stromů a zvířet a děti mu musely poradit. U Štístka si vyzkoušely své štěstí při vyhledávání tajně označených kelímků, a aby se Rejpal stále nemračil, doplňovaly děti rýmy a pořekadla. A poslední trpaslík Dřímala? Ten šel Sněhurce na jahody - /že je zima? To přece nevadí, vždyť

jsme v pohádce/ - jahody nasbíral, ale protože rád spí - v lese usnul a rozpustilá zvířátka mu je rozsypala. Ale proto tu byly děti, které Dřímaloovi rády pomohly jahody sesbírat. Tak se sedm trpaslíků mohlo spokojeně vrátit ke své Sněhurce. Stejně tak i nejlepší Katka, Martina, Markéta, Tomáš a všechny děti se navrátily do tepla svých domovů.

Už nyní chystá kolektiv vedoucích další hru do přírody na měsíc únor a všechny děti na ní zveme.

POLY

Z POLICEJNÍCH DENÍKŮ

— REPUBLIKOVÉ POLICIE

Vloupání do soukromé restaurace "U kaštanu" /bývalá restaurace "SPORT" u hostivického nádraží/ bylo oznámeno dne 18. 12. 1991. Neznámý pachatel rozbil kamenem dvojitě okno do výčepu a odcizil odtud lahve alkoholu různých značek, 500,- Kčs v mincích, el. vaříč, magnetofon a fotoaparát. Způsobená škoda činí 8 410,- Kčs.

Vloupání do restaurace Dělnického domu v Hostivici ohlásil na stanici RP soukromý provozovatel této restaurace. Pachatel nezjištěným předmětem otevřel vchodové dveře od restaurace, dále vypáčil dvoje dveře od skladu a dvířka od kasy hracího automatu. Odcizil nezjištěné množství různých alkoholických nápojů a cigaret, mikrovlnnou troubu a 1 500,- Kčs na hotovosti. Vzniklá škoda dosáhla cca 100 000,- Kčs.

Vloupání do rozestavěného rodinného domku v Hostivici se odehrálo v době vánoční, v rozmezí od 21. do 26. 12. 1991. Pachatel vylezl po konstrukci stavebního vrátku do 1. patra. Nezjištěným předmětem vypáčil dveře do sklepa a ukradl odtud kuchyňský lustr, teplovodní čerpadlo, el. vrtačku a dvě vodovodní baterie. Majiteli způsobil škodu za 6 745,- Kčs.

Vloupání do bytu hostivického občana, k němuž došlo 30. 12. 1991, bylo provedeno opět obvyklým způsobem a pachateli nezabránila v jeho úmyslu ani mříž na okně, kterým se do bytu dostal. Mříž vytrhl, okno rozbil, vlezl dovnitř a odnesl si trezor, ve kterém bylo 13 500,- Kčs, mikrovlnnou troubu, radiomagnetofon a poškodil fritovací hrnec. Vzniklá škoda činí 33 800,- Kčs.

Mateřské škole v Litovické ulici zmizela vrátka.

10. ledna v půl 7 ráno tam ještě byla, v půl 8 byla pryč. Vrátko, nasazená na pantech vedle dvoukřídlých vrat, nebyla uzamčena, a tak je bylo možno snadno vysadit.

— MĚSTSKÉ POLICIE

Německý ovčák se vydal na noční procházku ze zahrady u Justů dne 10. 1. 1992. Po nezdařilém zaútočení na procházející hlídku MP se rozhodl vrátit zpátky do bezpečí zahrady.

Vloupání do garáže soukromého podnikatele v Litovicích bylo ohlášeno 14. 1. 1992. Z garáže zmizela kompletní svářečská souprava. Vyšetřování převzala RP.

Postrádáte-li dámské jízdní kolo, je v úschově na stanici MP. Podnapilý občan ho předal strážníkům dne 15. 1. 1992. Kolo prý našel na schodech k hostivickému nádraží.

17. 1. 1992 bylo ve spolupráci s RP kontrolováno do držování dopravních předpisů na karlovarské silnici při průjezdu městem v době od 6.00 do 9.00 hod.. K nejčastějším přestupkům patřilo: nefunkční osvětlení vozidel, nezapnuté bezpečnostní pásy a jízda pouze s obrysovými světly.

Vloupání do tří chatiček v zahrádkářské kolonii poblíž břevského "palpostu" bylo ohlášeno dne 18. 1. 1992. Vyšetřování vede Kriminální služba Praha-západ.

Operativnost městské policie byla zvýšena zakoupením ojetého automobilu LADA 1202 - combi za 50 000,- Kčs. Vozidlo je dva roky po generální opravě.

Nabytím platnosti zákona č. 553/91 Sb. o obecní policii dostala i naše městská policie pravomoc řešit dopravní přestupky. Jaké jsou nejčastější přestupky proti dopravní kázní v našem městě?

Je to porušování zákazu zastavení mezi zastávkou ČSAD a bývalou prodejnou zeleniny na karlovarské silnici a v Potoční ulici před spořitelnou. Rovněž nedovolené stání automobilů na chodnících je možno spatřit téměř po celém městě, nejčastěji pak u soukromé restaurace Fontána v Jenečku. Stále mnoho řidičů překračuje omezenou rychlost jízdy při prů-

jezdu městem zvláště po karlovarské silnici a ulicí Komenského. Velkým nešvarem jsou neosvětlená jízdní kola. Upozorňujeme cyklisty, že tento přestupek budeme rozhodně stíhat. Cyklista musí být viděn! Je to především v jeho zájmu. Každý řidič potvrdí, jakým rizikem je, spatří-li cyklistu na poslední chvíli. Krajnice vozovky je většinou mimo rozsah světel automobilu, navíc je tu možnost oslnění protijedoucím vozidlem a k neštěstí je pak jen krůček. Druhým neméně rozšířeným nešvarem je chůze po vozovce namísto po chodníku. Víme, že některé chodníky ve městě nejsou ve vyhovujícím stavu. Ale přesto upozorňujeme zvláště maminky s kočárky, že sebe i své děti vystavují velkému riziku. Co když vás řidič včas nezpozoruje, co když mu selžou brzdy, dostane smyk a nezvládne vozidlo? Jaká další "co když" mohou ještě nastat. Buďte proto všichni ukázněnější a zbytečně neriskujte. Chraňte si své životy a životy svých dětí!

A. K.

KRÁTCE A AKTUÁLNĚ

UPOZORNĚNÍ RODIČŮM

Mateřská škola Hostivice oznamuje, že zápis do příštího ročníku bude až v měsíci květnu. Přesný termín konání zápisu bude oznámen dodatečně.

Městské kulturní středisko bude letos opět pořádat

kursy taneční a pohybové výchovy pro děti.

I tyto kursy budou zahájeny v září 1992. Přijímají se chlapci a děvčata ve věku od 10 do 13 let. Své děti můžete v kanceláři městského kulturního střediska přihlásit již nyní, veškeré informace vám rádi poskytneme.

Taneční kursy - sezóna 1992/93

Kursy taneční a společenské výchovy v sezóně 1992/93, které tak vstupují již do svého 6. ročníku, budou zahájeny v měsíci září. Kursové pro dívky je 370,- Kčs, pro chlapce 190,- Kčs. Zápis byl již zahájen. Veškeré informace vám rádi poskytneme v kanceláři kulturního střediska nebo telefonicky na čísle 395 297.

Městská knihovna Hostivice znovu zahájila provoz 13. ledna 1992. Půjčovací hodiny zůstaly nezměněny. Vzhledem k tomu, že z technických důvodů /přestěhování/ bylo půl roku zavřeno, zůstalo mezi čtenáři mnoho knih v oběhu. Proto žádáme všechny naše čtenáře o vrácení knih do konce měsíce března 1992. Ti, kteří do této doby knihy nevrátí, budou muset zaplatit tzv. poplatek z prodlení. Těšíme se na vaši návštěvu.

Pracovníci městské knihovny

Svaz zdravotně postižených, místní organizace Hostivice, děkuje Městskému úřadu Hostivice a sociálně zdravotní komisi za poskytnutí sociálních podpor pro naše členy. Jsme velmi potěšeni tím, že na nás, invalidní občany, kteří mají ztíženou možnost výdělků a společenského uplatnění, se nezapomnělo. Za MO ZPO děkuje

Arnošt Popelka
předseda

KRONIKA ŽIVOTA

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

SŇATEK UZAVŘELI

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Anna Vernerová	1913	24. 11. 1991
Věra Vápeníková	1920	25. 11. 1991
Božena Foubíková	1901	10. 12. 1991
Václav Brož	1915	22. 12. 1991
Jiří Chalupa	1923	5. 1. 1992
Marie Kršičková	1905	9. 1. 1992

VZPOMÍNKA

Dne 23. 1. 1992 uplynulo 20 let od úmrtí našeho pradědečka, dědečka a tatínka, pana Ladislava Werknera. Za vzpomínku děkují rodina Šafránková a Werknerova

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří si ve vánoční čas vzpomněli na pana Václava Šocha, který nás tak náhle opustil v říjnu 1991.

Rodina

KONKURS

Město Hostivice, okres Praha-západ vypisuje konkursní řízení na

PRONÁJEM AREÁLU ZÁMECKÉHO DVORA U ZÁMKU V HOSTIVICI.

Charakteristika objektu:

Zámecká kovárna, obytná část, stáje mají dvě podlaží, hospodářská část je jednopodlažní;

- plocha pozemku: cca 9 800 m²
- zastavěná plocha: cca 3 600 m²
- obestavěný prostor: cca 44 000 m².

V místě je kanalizace, vodovod, el. proud, plyn bude zaveden v r. 1993. Celý areál je majetkem MÚ Hostivice.

Podmínky konkursu:

- 100 % finanční účast
- pronájem na 50 let
- způsob využití: obchod, kultura, hotelový program, restaurace, kino - dle dohody s MÚ Hostivice.

Informace podá starosta města JUDr. M. Zvára. Prohlídka areálu po dohodě s MÚ Hostivice, tel. /02/ 395 237.

Termín uzávěrky konkursu: 30. 4. 1992.

KINO

B ř e z e n

3.	Žebrácká opera	ČR
6., 7.	Noční můra v Elm street	USA
10.	Znásilnění	USA
13., 14.	Zlaté dítě	USA
17.	Bláznivá střela: vůně strachu	USA
20., 21.	Stíny nad soutěskou	Čína
24.	Tragedie soukromého obchodníka	Čína
27., 28.	Jindřich V.	V. Británie
31.	Náhoda	Polsko

Změna programu vyhrazena

INZERCE

Č A L O U N I C T V Í H + S

V lukách 900, Hostivice

Čalounění nábytku a zhotovení matrací (molitan) - na míru. Potahová látka damašek. Šití záclon.

AGRAS, a. s. Chýně

n a b í z í k p r o d e j í :

cukr moučka 1 kg	15,- Kčs
cukr krystal 1 kg	13,- Kčs
mák 1 kg	30,- Kčs
proso 1 kg	7,- Kčs
len 1 kg	7,40 Kčs

Vše je k dostání v přízemí budovy bývalého zemědělského družstva v Chýni.

Hostivickým občanům nabízím k zemním pracím bagr DH-112 se sklápěčem AVIA 30.

Jiří Jamrich
Chýně čp. 137

Vydává: Hostivické kulturní středisko

Řídí: Redakční rada: S. Plicka /předseda/,
M. Zvára, A. Tejnor, K. Šícha, J. Pergl,
J. Stejspal, Č. Macháček, E. Hrbková
ilustrace: Vl. Stanislav

Vedoucí redaktor: A. Křižková

Otištěné názory nemusejí být totožné se stanoviskem redakce. Uzávěrka 24. dne v měsíci.

Tiskne: EDITPRESS Rudná

Předáno do tisku: 4. 2. 1992 Cena: 2,- Kčs